

laane disse i det samme Aar. Den normale Amortisation, som efter de Oplysninger, der er givet af den nuværende Finansminister, i de to første Aar andrager 10 Millioner og i de følgende 7 Aar, for hvilke der er gjort Rede, 18 Millioner, bør dog først og fremmest være den, der faktisk finder Sted som Formindskelse af Gælden, men ogsaa en meget betydelig yderligere Formindskelse er ønskelig.

Naar jeg ser paa hele dette Forslag og endnu har Klang i Øret af det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelser om det Vovemod, hans Efterfølger udviser, synes jeg, der var ligesom en lidt diabolisk Klang i disse Bemærkninger: Se, hvilke Vanskeligheder jeg har efterladt eder, mine kære Efterfølgere, der skal i Sandhed Vovemod til at tage dem op. Ikke mindst Vovemod for dem, der ønsker og forsøger at komme ud af den gamle Skure. Thi den tidligere Finansminister vilde jo ikke have haft saadanne Vanskeligheder, som den nuværende aabenbart vil faa, fordi han ønsker at komme ind i en anden Skure. Den tidligere Finansminister vilde ganske simpelt have fornyet Gældsposterne, naar de forfaldt til Afbetaling, han vilde have skaffet yderligere Laan til Dækning af Amortisationen, og saa fremdeles. Paa den gamle Metode finder man altid lettere en Vej frem, end naar man forsøger at bane sig ny Vej.

Til at komme ud af den gamle Skure kan den nuværende Regering paaregne vor Medvirken, og det Forhandlingsgrundlag, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Trier) anlagde, var ogsaa tilstrækkelig vidt til, at vi kunde finde vor Plads der. Han sagde, at det, Socialdemokratiet ønskede, var Forslag til effektiv Tilbagebetaling af Statsgælden, og saadan Tilbagebetaling, at den ikke kom til at hvile paa Skuldre, der ikke kunde bære den. Begge disse Rammer og Grænser for Forhandlingen giver vi os gerne ind under. At store Formuer og Indtægter i den Vanskelighed, hvori Staten befinder sig, maa yde deres klækkelige Bidrag, kan ingen være i Tvivl om, og vi har derfor ogsaa gentagende peget paa det ganske ufattelige i, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i sin fire Aars Periode samtidig med, at han klagede over Finansnød og Finansomvælgeligheder, gik til at nedsætte Formueskatten for de allerstørste Formuer og til at formindske og lette i ganske overordentlig Grad Beskatningen af de rigeste, de særlig udbyttegivende Aktieselskaber.

Jeg ser derfor dette Forslags Betydning i, at det viser et Problem, og at det tillige viser Regeringens Villighed til at tage dette Problem op til Løsning. Men naar jeg har sagt dette, vil jeg tilføje, at jeg vilde have anset det for bedre, om Problemet var vist og denne Villighed godtgjort paa anden Maade end ved Reproduktion af den groft opridsede Skitse, som Socialdemokratiet udarbejdede i det før Valget nedsatte Udvalg. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at hans Regering havde fremsat Forslag til Tilbagebetaling af Statsgælden. Disse Forslag var kun Vind. Thi hvad betyder det, at man stiller op, at en bestemt Del af Indtægten skal gaa til Tilbagebetaling af Statsgæld, hvis man ikke har sikret, at der er et Overskud paa det øvrige Budget. Hvad nytter det, at man tilbagebetaler ud af en bestemt Skuffe eller Kasse en Del af Statsgælden, naar man samtidig fører en Statshusholdning, som nødvendiggør Optagelsen af andre Laan eller Forbrug af Formue til Dækning af Underskuddet.

Om det foreliggende Forslag vil jeg sige, at det hænger saa nøje sammen med hele Bedømmelsen af vor finansielle Stilling, at det ogsaa efter min Opfattelse er fremlagt for tidligt. Thi den højtærede Finansminister kan intet Skøn have endnu over den finansielle Stilling. Vi ved een Ting, nemlig at den Finanslov, som vedtoges under den nuværende Finansministers Forgænger, ikke vil kunne holde, at den ikke sikrer nogen Balance. Det fremgaar ogsaa af Udtalelser fra konservativ Side, at det er et Skøn, som ikke udelukkende den tidligere Opposition har haft. Men vor finansielle Stilling betegnes jo ikke blot ved den Finanslov, som vi nu lever under, men ogsaa ved, at vi virker under et Skattesystem, hvis Revision den nuværende Regering har bebudet, og hvis Revision ogsaa er nødvendig, fordi der i det nuværende Skattesystem er en Mangfoldighed af Lød af meningsløse Beskatninger, som man maa komme bort fra. Den finansielle Situation betegnes dernæst ogsaa ved, at den nuværende Regering utvivlsomt vil ønske Lovgivningen revideret paa mange Omraader, baade hvor Revisionen vil kunne betyde en forøget Udgift, og ogsaa hvor den vil kunne betyde en meget formindsket Udgift. Med andre Ord, Spørgsmaalet om vor Statsgæld og Muligheden af dens Tilbagebetaling hænger sammen med, hvad der overhovedet kan tilvejebringes for hele vor finansielle Stilling.